

Açıkçası yıllardır Kemalizm faşizmdir belirlemesini tekrarlayanların teorik olarak bu kadar boş olacaklarını düşünmemiştim. Yıllar önce kimin olduğunu hatırlamadığım bir belirleme okumuştum: zam, zulüm, işkence; işte faşizm! Aynı bunun gibi.

Bir tanım yapıyorsanız, bu tanımın nedenlerini ortaya koymak zorundasınız.

Bazı göstergelerden teori çıkmaz, mesela:

Ayşe Hür'ün birkaç yıl önce yaptığı söylenen bir belirlemesini yeni okudum. Buna göre; Hitler 50. yaş gününe katılan Falih Rıfkı Atay'a "Atatürk'ün ilk öğrencisi Mussolini, ikincisi benim" demiş.

Bu söz bir şey ifade etmez. Tersini söylemiş olsaydı da bir şey ifade etmezdi. Buradan hareketle saptama yapılmaz, teori kurulmaz.

Hitler mesela Atatürk'ü müttefik yapmak için de böyle söylemiş olabilir pekala...

Veya başka bir neden de olabilir...

Her durumda yaş günü kutlamasındaki bir belirlemeden hareketle teori kurulmaz ya da buradan hareketle bir takım çağrışımlar yapılmaz.

Kişi meslekten tarihçi olmayabilir, akademik tarih eğitimi görmemiş olabilir ama yine de bu kadarını düşünebilmesi gerekir.

Konuyla ilgili çok sayıda başka yazıya bakmadım bile, zaman harcamaya değmez.

Bir tanesi duruma göre teori üretmenin örneği idi. Muzaffer Oruçoğlu...

Baştan kurtuluş savaşının ilerici karakteri belirtiliyor.

Nedenini söyleyeyim; çünkü Lenin ve Mao aynı belirlemeyi yapıyorlar.

Onlara ters düşmemek gerekiyor, değil mi?

Kemalizm 1920'lerin ikinci yarısında faşistleşiyor; nedendir, belli değildir.

Lenin 1923'te öldü nasıl olsa diye de düşünebilirsiniz.

Arkasından Stalin geliyor ama...

1930'lu yıllarda SSCB'nin Türkiye'ye yardımları sürüyor. Başka bir deyişle Lenin'in çizgisini izliyor.

Biraz da bu nedenden olsa gerek Türkiye İkinci Dünya Savaşı sırasında tarafsız kalıyor. Nazi orduları Moskova kapılarına dayanmışken Kafkasya'ya girip Kızıl Ordu'nun gücünü bölmüyor.

Marx-Engels-Lenin-Stalin-Mao Zedung beşlisini sürekli belirtenlere sormak gerekir: Stalin faşistlere destek mi oluyordu?

Konuyla ilgili ayrıntılı bir yazı yazacağım için şu kadarını belirtmekle yetineyim:

Dönemin en büyük emperyalist gücü İngiltere'nin komşu ülkeden gitmesini ve bir daha da gelmemesini istiyorlar. İngiltere, Wrangel ve Denikin orduları üzerinden Bolşeviklere karşı iç savaşı desteklemiş bir ülke, İstanbul'da bulunmaya devam ederse SSCB'ye müdahale olanağı sürecektir. İngiltere'nin İstanbul'u terk etmesi SSCB için önemlidir ve bunu da ancak Kemalistler yapabilir.

Düşünün ki 15'lerin öldürülmesini zamanın Bolşevik yönetimi protesto bile etmemiştir.

Kemalist yönetime silah ve para göndermeleri bu yönetimi pek sevdiklerinden değil, İngiltere'yi gönderecek tek güç olması nedeniyle.

Bolşevikler Ermeni soykırımını, Pontus'ta Rum halkına yapılanları, Kürtlere karşı uygulanan politikayı bilmiyor muydu? Nazım Hikmet'e, sayıca az komünistlere yapılanları bilmiyor muydu?

Lenin de biliyordu, Stalin de biliyordu ama bunlar ikinci plandaki konulardır. Belirleyici olan İngiltere'nin gitmesi ve bir daha da gelmemesidir.

SSCB güçlenir, İkinci Dünya Savaşı'nı kazanır, güçler dengesi değişir, o zaman başka ilişkiler gündeme gelebilir.

Mustafa Kemal ve kadrosunun sosyalistlikle ilgisi yoktur. Arada bir SSCB ile iyi ilişkileri sürdürmek, yardımın sürekliliğini sağlamak için söylediği birkaç cümleden hareketle ilerilik teorisi kurulmaz.

Enver Paşa da “çıkarımız gereği Bolşevik olabiliriz” demişti.

Bolşevikler Bakü'deki yönetimi devirip kenti Kızıl Ordu'ya teslim eden Enver Paşa ve yandaşı İttihatçıların bu hizmetini görmezden geldiler. (Emel Akalın'ın doktora tezi İttihatçılar ve Bolşevikler kitabına bakınız.)

Enver Paşa değil, Mustafa Kemal sahadaydı.

İttihatçıların bölündüğünü bilmeden Anadolu'daki mücadelenin İttihatçılar tarafından verildiğini söylemek bilgisizlik ürünüdür. İttihatçılar arasındaki kavga 1923 sonrasında da sürecektir. İzmir Suikastı davası ve ardından gelen idamlar bu bölünmede bir tarafın ötekini tasfiyesini tamamlamasıyla ilgilidir.

Sonraki bir yazıda 1919-1923'ün neden ulusal kurtuluş savaşı olduğunu da açıklayacağım.

Bu dönemin yanlış değerlendirilmesinin başlıca nedeni, bu savaşın benzerlerinden olan büyük farklılığıdır. Hem ulusal kurtuluş hem de sınırları genişletme savaşıdır.

Sevr Antlaşması ile Türklere ayrılan Orta Anadolu'daki alan Kürtler, Ermeniler ve Rumlar aleyhinde genişletilmiştir ve bu da Bolşevik hükümet için sorun olmamıştır.

Cezayir'de de ulusal kurtuluş savaşı verildi. Ülke Fransa sömürgeciliğinden kurtulduğunda sınırları genişlemiş olarak yeniden kurulmadı. Sömürge Cezayir neyse, sonrasında da sınırlar aynıydı.

1919-1923'te ise durum çok farklıdır.

Her savaşın özgün özellikleri vardır. Bunlar dikkate alınmadan genellemelerle doğru sonuçlara gidilemez.

Mustafa Kemal ve kadrosunun Anadolu'daki Hristiyan azınlıkları yok etmeye yönelmesinden hareketle "ulusal kurtuluş savaşı değildir" belirlemesi yapılamaz.

Ulusal kurtuluş savaşı, işgalin sona erdirilmesi denilince aklınıza neden sürekli olarak ilericilik geliyor?

Taliban benzerini yapmadı mı? Yıllarca ABD ve NATO'ya karşı savaşmadı mı?

Hamas da benzer amaca sahip değil mi?

Özgür ve sınırları geniş bir Filistin devleti...

Okurlara önerim, 1971'de yayınlanan ve benimle birlikte çok kişinin okuduğu Taner Timur'un Türk Devrimi ve Sonrası kitabını okumalarıdır. Kemalizm, Türk burjuvazisinin teorisidir ve bu burjuvaziyi güçlendirmek temel yönelimi olmuştur.

Başka halkların burjuvalarının tasfiyesi, komünistler üzerinde terör; hepsi sonuçta bu amaca hizmet eder.

Bunu bilerseniz, 1923'teki İktisat Kongresi'ni de kolayca anlayabilirsiniz.

Neyse, bu yazıyı öylesine yazdım diyeyim. Daha ayrıntılı yazacağım.

